

[جزوه جامع قواعد و ترپی (۱)]

[نشانه اسم]

(درس ۱)

حرف جر: (فِي - مِن - إِلَى - عَلَى - بِ - عَن - لِ)

فعل = معنی + زمان

اسم = معنی + حرکت

حرف = به تنها یی معنی ندارد

كلمه:

ال = الكتاب

تنوین: كتابُ

مضاف الدُّن = كتابُ المعلم

نشانه های اسم:

مثال: درست: جاءَ المُديِّرُ المدرِسَه..... نادرست: جاءَ المُديِّرُ المدرِسَه

آ - و - ن { [] { }] [{ }] تَ - تِما - تم - تِ - تَنْ - تُ - نا }

۱- ماضی ۲- مضارع ۳- امر

Ramin Kakaie

(درس ۲)

[] اعداد از یک تا صد]

۱- **اعداد شمارشی اصلی:** اعداد یک و دو برخلاف بقیه اعداد بعد از معقود می‌آید.

مثال: آشتريکيت خمسه کتب و سبع مجلات

۲- **اعداد سه تا ده:** از نظر جنس با معقود مخالف می‌آید و محدود اعداد سه تا ده جمع است.

مثال: رایت اربعه شجرات

۳- **اعداد یازده تا صد:** محدود اعداد یازده تا نود نه مفرد است.

مثال: رایت أحد عشره کوکباً

به اعداد
عشرون (۰۰). ثلاثون (۰۳). اربعون (۰۴). خمسون (۰۵). ستون (۰۶). سبعون (۰۷).
ثمانیون (۰۸). تسعون (۰۹) عقود گفته می‌شود. مئه (۱۰۰)

(درس ۳)

[] اشكال افعال (۱)]

ثلاثی مزید: حرفی که رد صیغه مفرد مذکر غائب و ماضی حرف زائد

نداشته باشد.

فعل:

ثلاثی مجرد: حرفی که در صیغه مفرد مذکر غائب و ماضی حرف

زادداشته باشد.

ثلاثی مزید

حرف زائد	امر عائب	مصدر	مضارع	ماضي	بهای ثلاثی
ندارد	إِسْتَفْعَلْ	إِسْتَفْعَالُ	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتَفْعَلَ	خَرَجَ
ندارد	إِفْتَعَالَ	إِفْتَعَالُ	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعَلَ	خَرَجَ
ندارد	إِنْفَعِلْ	إِنْفَعَالُ	يَنْفَعِلَ	إِنْفَعَلَ	خَرَجَ
ندارد	تَفَعَّلْ	تَفَعَّلُ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلَ	خَرَجَ

[] اشكال افعال (۲)

(درس ۴)

ثلاثی مجرد

حرف زائد	امر غائب	مصدر	مضارع	ماضي	بهای ثلاثی
ت..ا.	تَفَاعَلْ	تَفَاعِلُ	يَتَفَاعَلَ	تَفَاعَلَ	خَرَجَ
تكرار ع	فَعَلْ	تَفَعِيلُ	يَفَعَلُ	فَعَلَ	خَرَجَ
ا	فَاعِلْ	مُفَاعَلَهُ	يُفَاعِلُ	فَاعَلَ	خَرَجَ
آ	أَفْعِلْ	إِفْعَالُ	يُفَعِيلُ	أَفْعَلَ	خَرَجَ

[] جمله فعلیه و اسمیه

(درس ۵)

فرمول جمله اسمیه = مبتدأ + خبر

مُبْتَدَأ + خَبَرٌ

جمله اسميه:

علي ذهب

خبر مبتدأ

مثال: التلميذ ضرب الكرة

خبر مبتدأ

فرمول جمله فعلية = فعل + فاعل + (مفعول)

جمله فعلية:

نکته ۱: در جمله فعلیه فعل و فاعل همیشه در جمله وجود دارند اما به ندرت مفعول در جمله وجود دارد.

علي ذهب

فعل فاعل

مثال: ضرب التلميذ الكرة

مفعول فاعل فعل

مثال: فتح المعلم المدرسه كتاب محمد

مضاف اليه مفعول مضاف اليه فاعل فعل

[فعل مجهول و معلوم]

(درس ۶)

فعل معلوم: فعلی که فاعل آن مشخص باشد. ضرب علي الباب

مفعول فاعل فعل

فعل مجهول: فعلی که فاعل آن مشخص نباشد. ضرب الباب

نائب فاعل فعل

Ramin Kakaie

نکته ۱: فعل مجهول در ماضی بر وزن (فُعِلَ) می‌آید.

نکته ۲: فعل مجهول در مضارع...

يَنْصُرُ ← يَنْصَرُ

يُضَرِّبُ ← يَضَرَّبُ

نکته ۳: فعل امر مجهول نمی‌شود.

نکته ۴: برای مجهول کردن یک جمله معلوم اول فعل را مجهول می‌کنیم سپس فاعل را حذف کرد و مفعول را به جای آن قرار می‌دهیم و در نهایت فعل را از نظر جنس با نائب فاعل متناسب می‌دهیم و بر وزن (فُعِلَ) (و) (يُفَعِلُ) نیز می‌آید.

مثال: سَيِّكِتْبُ الْمَعَلُوُ الرِّسَالَةَ ← سَيِّتَكْتَبَ الرِّسَالَةَ

نکته برای ترجمه: در زبان عربی بر خلاف زبان فارسی اگر یه اسمی هم صفت بگیرد و هم مضاف الیه در زبان عربی مضاف الیه قبل از صفت می‌آید.

مثال: قَرَأَتْ كَتَابُ الْمَعَلِمِ الْجَمِيلِ... (كتاب زیبای معلم را خواندم)

[{حرف جر و جارو المجرور}]

(درس ۷)

Ramin Kakaie

یک تعریف ساده: حرف جر همان حرف اضافه در زبان فارسی است و مجرور

به حرف جر همان متمم در زبان فارسی است.

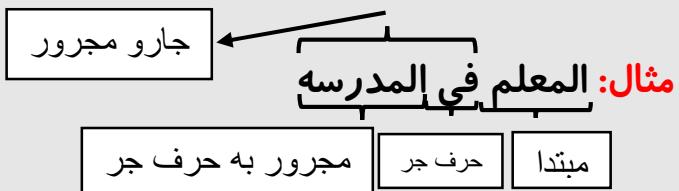
مثال ساده: علی از مدرسه برگشت. ... رجع علی من المدرسه

حروف جر: فی - الی - مِن - عَن - بِ - کَ - لِ - عَلَیَ

نکته ۱: حرف جر فقط بر سر اسم می آید یعنی بر سر فعل ظاهر نمی شود.

نکته ۲: گاهی خبر و مبتدا از یک جار المجرور تشکیل می شود.

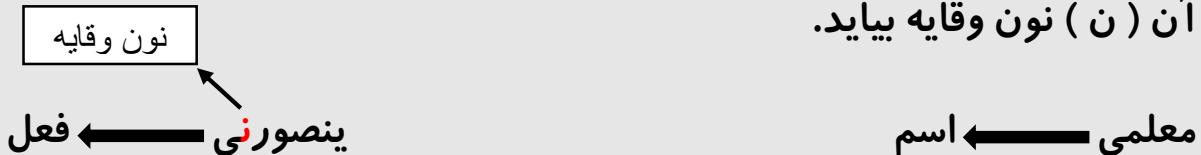
نکته ۳: هر گاه خبر جار المجرور باشد.

مثال: فی المدرسه المعلم ← به آن خبر مقدم گفته می شود.

نکته ۴: هر گاه ضمیر (ی) به ضمیر (ی) متکلم من به فعل بچسبد باید قبل از

آن (ن) نون و قایه بیاید.

[اسم فاعل و اسم مبالغه و اسم مفعول]

(درس ۸)

یک تعریف ساده: در دستور زبان فارسی به اسم فاعل و صفت فاعلی و به -

-اسم مفعول صفت مفعولی می گویند.

اسم فاعل به معنای «انجام دهنده یا دارنده حالت» و اسم مفعول به معنای «انجام شده» است.

اسم **فاعل** و **مفعول** دو گروه هستند:

گروه اول بر وزن (فاعل) و (مفعول) هستند که در سال گذشته با آنها آنها

صفت مفعولی	اسم مفعول	صفت فاعلی	اسم فاعل	ماضی
ساخته شده	مَصْنُوع	سازنده	صانع	صَنَعَ
آفریده شده	مَخْلُوق	آفریدگار	خالق	خَلَقَ

آشنا شدید.

صفت مفعولی	اسم مفعول	صفت فاعلی	اسم فاعل	ماضی
دیده شده	مُشَاهَد	بیننده	مُشَاهِد	يُشَاهِدُ
تقلید شده	مُقَلَّد	تقلید کننده	مُقَلَّد	يُقَلَّدُ

اکنون با گروه دوم آشنا می شویم:

گروه اول: فعل های بود که سوم شخص مفرد ماضی آنها سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان بر وزن (فاعل) (مفعول) بود.

Ramin Kakaie

گروه دوم: فعل های است که که سوم شخص مفرد ماضی آنها بیشتر از سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان با حرف «مُ» شروع می شود. یک حرف مانده به آخر در اسم فاعل کسره و در اسم مفعول فتحه دارد.

(اسم فاعل: مُ... --- ...) (اسم مفعول: مُ... --- ...)

«آیام به کام» رامین کاکائی

Ramin Kakaie